

פני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת חַיֵּי שָׁרָה - תְּנִיחַ רֹאשׁ עַל אָבָא

"נְשִׂי חַיֵּי שָׁרָה" (בראשית כג, א)

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותי בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומר בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרזי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מלז פחמימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותי בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שלולט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

"יענך ה' ביום צרה" (תהילים כ, ב), כאשר האדם נמצא בצרה. אצל שרה הכל היה שווה- מזמור לתודה וגם ביום צרה את הכל קיבלה בשמחה ובטוב לבב.

מין הצדיק רבי ישראל מאיר הכהן מראדין (ה'חפץ חיים' זיע"א) פירש את הפסוק: "מפי עליון לא תצא הרעות והטוב" (איכה ג, לח), דהיינו שהקב"ה אינו עושה רעות וטובות אלא רק טוב. צריך להאמין ולדעת שאין רע יורד מלמעלה כלל.

מין האדמו"ר הרב שלום נח ברזובסקי מסלונים זיע"א (ה'נתיבות שלום') מסביר בשם רבותיו את הפסוק הבא בתהילים:

"יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִי בְצָרָה אֶחְלָצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ" (תהילים צא, טו), כאשר האדם קורא ומתפלל לקדוש ברוך הוא- אז בורא עולם עונה לו.

אבל "עמו אנכי בצרה"- מי שמרגיש שהקב"ה ממש עימו בתוך צרותיו, ולא רק כקורא מן השפה ולחוץ, אז "אחלצוהו וּאֶכְבְּדֶהוּ".

בפסוק הבא כתוב: "אֲרַךְ יָמִים אֲשַׁבְּעֶהוּ וְאֶרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי" (תהילים צא, טז)- דהיינו, שזוכה לחיים טובים ושמחים, לאורך ימים ושנים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

רש"י הקדוש מפרש- כולם שווים לטובה. הכוונה בפירושו שתמיד היתה בשמחה והרגשה טובה.

צריך להבין כיצד יתכן שכל ימיה ושנותיה היו שווים לטובה, הרי לא היה לה בן במשך תשעים שנה, וגם נלקחה בעל כורחה לבית אבימלך ולבית פרעה. אם כן כיצד כל ימיה היו שווים לטובה?

אלא ששרה אימנו קיבלה על עצמה את כל גזירות ה' באהבה ובשמחה, מתוך הכרה ואמונה ברורה שהקב"ה הוא זה שמנהיג את העולם כרצונו.

כמו שחז"ל אמרו (ברכות ל"ג): "חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה". לכן באמת לא היה אצלה חילוק בין זמנים טובים לזמנים שלכאורה פחות טובים. שרה אימנו קיבלה על עצמה את כל הניסיונות והקשיים באהבה, מתוך ידיעה שזה רצון הבורא.

מכאן יתבונן האדם כמה מאושרים חיינו של אדם שחי באמונה בבורא יתברך. מכיוון ששרה אימנו חיה באמונה והודיה לקב"ה גם על הרעה, היו לה חיים מאושרים. כמו שרש"י הקדוש אמר שהכל היה שווה לטובה בלא שום צער.

רבותינו דורשים על דברי רש"י הקדוש: "בת מאה כבת עשרים". דוד המלך אומר בפרק מאה בתהילים: "מְזַמֵּר לְתוֹדָה הַרְיֵעוּ לֵה' כָּל הָאָרֶץ" (תהילים ק, א)

כאשר אדם מרגיש כי חיינו טובים, הוא מודה לבורא עולם. במזמור עשרים בתהילים כתוב:

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שְׁנֵי לַבַּיִת

ש"ס	כנסת לבית צאת לבית	יציאת לבית
19:04	18:28	17:17
19:00	18:25	17:34
19:01	18:26	17:35
19:04	18:28	17:37

שואל ומשיב בהלכה - שבת - הפסקת חשמל-חלק ו'

מהן ההלכות הקשורות לתבשיל כאשר היתה הפסקת חשמל בשבת?

שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

תשובה:

תבשיל, שלא התבשל עדיין, והונח על פלטה חשמלית מערב שבת לצורך שבת בבוקר, ובליל שבת כבה החשמל ואחר שעה חזר ונדלק, אסור ליהנות מהתבשיל. **מקורות:** הראש"ל בספרו 'הליכות עולם' ח"ד (עמוד ל) מכיוון שבתחנת הכוח נעשתה מלאכה על ידי ישראל לחידוש הזרם, נמצא שנגמר ביטולו של התבשיל על ידי מלאכה שיש בה חילול שבת.

סיר מרק, שבושל כל צורכו והונח על פלטה חשמלית שכבתה, אם התבשיל בחום שהיד סולדת בו, מותר לתת בשבת את הסיר על הפלטה החשמלית של השכן. אם מדובר במאכל יבש, כגון: אורז ותפוחי אדמה, אפילו הצטנן המאכל לגמרי, מותר להעביר את המאכל לפלטה חשמלית אחרת. **מקורות:** 'חזון עובדיה'- שבת (כרך ד עמוד שצד).

אם התבשיל לח והצטנן מעט ואינו חם בשיעור שהיד סולדת, מותר לומר לאשכנזי שיתן את הסיר על גבי הפלטה של השכן, ובפרט כשיש צורך בדבר. **הערה:** מכיוון שלדעת הרמ"א אף תבשיל לח שעדיין חם מעט מותר לחממו שוב. כן העלה הראש"ל בספרו 'חזון עובדיה' (שם).

תבשיל מבושל כל צרכו, שהונח על פלטה מערב שבת לצורך מחר, ובליל שבת כבה החשמל, ואחר שעה ארוכה חזר ונדלק, יש מקום להקל אם הפסקת החשמל היתה בשכונה גדולה, שיש בה חולים ותינוקות שתיקון החשמל עבורם הוא בגדר ספק פיקוח נפש, וממילא מותר לכולם. **מקורות:** 'הליכות עולם' (שם). אף אם התחממו התבשילים שעל הפלטה בשבת יש להקל ולהתירם באכילה, מכיוון שאי אפשר לתקן את החשמל רק עבור החולים, דמי למ"ש השו"ע (סימן שיח ס"ב) השוחט בשבת לחולה מותר לבריא באומצא, מכיוון שאי אפשר לכזית בשר בלא שחיטה. וכ"ש אם זרם החשמל חודש זמן קצר אחר שנפסק, שיש לתלות שלא נעשה תיקונו בידיים, אלא הזרם חזר מעצמו באופן אוטומטי.

יש אוסרים כאשר העבודות בתחנת הכוח נעשות על ידי ישראל. **מקורות:** חזון אי"ש (מועד סימן לח אות ד) פסק, שאם זרם החשמל נעשה על ידי ישראל מחלל שבת, אסור ליהנות ממנו. אפילו אם יש איזה היתר בשימוש מן הדין, יש לאסור מפני חילול ה' שבדבר, מכיוון שהוא שימוש ציבורי. העובד בשבת הוא עושה במרד וזדון, והנהנה ממעשיו מעיד ח"ו שאין ליבו כואב על חילול שבת. ע"ש.

שידוך מהשמים

להלן סיפור מופלא ביותר, המעובד מתוך 'השגחה פרטית'. יש בו כדי ללמדנו כיצד ה' יתברך משדך בעולם. להלן הסיפור מפי בעל המעשה: "טסתי לארצות-הברית כדי להתרים נדיבים עבור מטרה מסוימת. לקחתי לי נהג (דרייור) למשך היום כולו. הסיבה לכך נעוצה בעובדה שהנהג מכיר את האנשים העשירים. הוא יקח אותי במכוניתו ישירות מבית לבית וכך גם אחסוך זמן יקר".

"הנהג עשה את עבודתו נאמנה. הוא ליווה אותי מהשעה תשע בבוקר עד עשר בלילה ולקח אותי ממקום למקום. הנהג הוא בחור מבוגר שמחפש זמן רב את שידוכו. כעבור מספר ימים פגשתי חבר, שיש לו בת מבוגרת שהוא מחפש עבורה זמן רב שידוך מתאים במשך תקופה ארוכה".

"השדכן הציע לו את הבחור הזה. הוא התקשר אלי ושאל: 'שמעתי שבחור פלוני היה הנהג שלך במשך יום שלם. הציעו אותו לבת שלי. אני רוצה לשאול אותך אם הוא טיפוס רגוע. את הבת שלי אני מכיר. יש לה 'פתיל קצר' והיא מתרגזת מהר. אני מחפש מישהו רגוע בשבילה. מה אתה יכול לספר על הבחור?'"

אני מספר לו שנסעתי עם הבחור במשך למעלה משתי-עשרה שעות. מדובר בבחור נחמד ושוחחתי איתו שיחה ערה. אני גם מוסיף כי בדרך היו פקקים ולפעמים עקפו אותו בזמן הנסיעה. **הבחור הזה לא צפצף אפילו פעם אחת!** אני מניח שמדובר בטיפוס רגוע".

חברי התרשם מאוד ואכן בס"ד השידוך קם ונהיה. אחרי האירוסין חברי הודה לי ואמר: "תדע לך כי בזכותך קם השידוך". החתן ששמע את הדברים פנה אלי ושאל: "מדוע בזכותך השידוך יצא לפועל?". הזכרתי לו את הנסיעה הרגועה ללא הצפירות, שהרשימה אותי במיוחד.

החתן חיך חיוך רחב ואמר: "אתה מדבר על היום הזה שלקחתי אותך? פשוט יום קודם לכן התקלקלה לי הצפצפה. כבר היה מאוחר מדי באותו יום כדי לתקן אותה. למחרת התחלתי את הנסיעה איתך בבוקר, ופשוט לא הספקתי לתקן את הצפצפה. כך נסעתי כל היום בלי אפשרות לצפצף". ראו מה עשה בורא עולם כדי שהשידוך הזה יקום ויהיה.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אַם ראַשוֹנִים כְּמִלְאָכִים - הַגָּאוֹן הָרַב שְׁלֵמָה אֲבֵן דָּנָאן זצ"ל

הגאון הרב שלמה אבן דנאן זצ"ל - נולד ביום שבת, ט' סיוון ה'תר"ח (1848) בפאס שבמרוקו. כבר בילדותו נודע במידות טובות, בכושר זיכרון מופלא ובפיקחותו הרבה בלומדו לפני חכמי העיר פאס. אביו נפטר כשהיה כבן עשר שנים בלבד. דודו, הגאון ר' יצחק, לקח את רבינו תחת חסותו וגידל אותו כבנו. כשהיה כבן חמש עשרה התחיל ללמוד את תורת הקבלה, תוך שהוא נוהג בפרישות רבה ובהקפדה בקיום כל פרטי המצוות. כשהיה בן שמונה-עשרה התחיל למסור שיעורי תורה לצעירים בעירו. העמיד תלמידים רבים שמהם יצאו גדולי תורה, דיינים ורבני ערים.

בשנת ה'תרכ"ט (1869) כשהגיע לגיל עשרים ואחת התמנה לדיין בבית הדין הגדול בפאס. כונה בקרב העם הרמב"ם אלפסי. בגלל חריפותו בתורה השוו אותו לרמב"ם ואלפסי על שם העיר פס, בה נולד. בשנת ה'תרל"ה (1875) עלה לארץ עם דודו ר' יצחק כדי לבדוק אפשרות להתיישב בארץ. לאחר שהות קצרה בת ל"ג ימים עברו לאלכסנדריה שבמצרים. משם חזר לעירו והתמנה להיות גזבר ופרנס הקהילה. רבינו דאג לעניי העיר ותמך בכל יהודי אשר מטה ידו. בשנת ה'תרל"ח (1878) הוכתר לרב הראשי ולדיין הקהילה בפאס. ראשי השלטון במרוקו רכשו לו כבוד. ממשלת צרפת העניקה לו תואר 'אזרח כבוד'. למרות זאת ניכר בענוותנותו ופעל רבות לטובת ענייני הקהילות היהודיות. בשנת ה'תרע"ט (1919) נבחר בידי השלטונות הצרפתיים לתפקיד דיין בבית הדין הגדול לערעורים שבעיר רבאט. בשנת ה'תרפ"א (1921) שב לפאס וכיהן כראב"ד ורבה הראשי של פאס (שהייתה אז בירת מרוקו).

נודע לתהילה כדרשן מעולה, פוסק דגול ובקי בתורה הקדושה. מקהילות צפון אפריקה השונות, מכל רחבי מרוקו ואף מגיברלטר הפנו אליו שאלות הלכתיות. היה בקי גדול גם בספרות ההלכה של חכמי אירופה והזכרים בספריו. רוב ימיו היה רבינו מדוכה בייסורים. בתו נפטרה על פניו לאחר מחלה בגיל 27. עד ימיו האחרונים נשאר צלול בדעתו. מדי פעם בפעם, התייצב לפני השלטונות, הגן על אחיו היהודים ודרש את זכויותיהם. ביום הכיפורים של שנת פטירתו, כשאמר 'כל נדרי' בציבור, השמיט את המילים "מיום... עד יום הכיפורים הבא עלינו לשלום". הציבור הרגיש והזדעזע. נפטר ב-כ"ד חשוון ה'תרפ"ט (1929). רבבות יהודים מכל מרוקו, כל רבני מקנאס וצפרו, וכל הערלים והישמעאלים גדולי המלכות היו בהלוויתו. חי כ-81 שנים. ציונו בפאס. בנו, ר' שאול, מילא את מקום אביו. בהמשך התמנה לרבה הראשי של מרוקו.

סבא (מצד אביו): ר' שמואל. **סבא (מצד אמו):** ר' משה בוטבול. **אביו:** ר' משה. **אימו:** מרת חנה. **אשתו:** מרת סולטנה (בת הרב שאול אבן דנאן). **מרבתי:** סבו, ר' שמואל, ר' יצחק אבן דנאן (דודו

מח"ס 'שו"ת ליצחק ריח'), ר' אבנר ישראל הצרפתי (אי"ש). **מתלמידיו:** הגאונים ר' מתתיהו סירירו (דיין ומורה צדק בפאס), ר' משה בן שמחון (רבה של מוגאדור), בנו, ר' שאול (שימש דיין בכמה קהילות במרוקו), בנו, ר' משה. **ילדיו:** ר' משה (נפטר בצעירותו), ר' שאול (שימש כאב"ד במוגאדור, חבר בית דין לערעורים ברבאט ורב ראשי של מרוקו). **בתו:** מרת פריחה. **מספריו:** **יאשר לשלמה-שו"ת**. **בקש שלמה-שו"ת**.

בטרם מלאו לו עשר שנים, נפטר עליו אביו הצדיק, ר' משה. בתוך ימי החודש לפטירת האב הקדוש, רגזה עליו אימו הצדקנית והיכתה אותו במקל עד שבכה בכי תמרורים. הבן הלך בהיחבא לקבר אביו, שפך שיחו בבכי וסיפר לאביו: "אבי ראה המקל, אשר הכתני בו אמר!". הוא שב הביתה ולא סיפר על כך מאומה. האב הקדוש בא בלילה לאשתו בחלום ודיבר איתה קשות: "למה הרבצת לשלמה בני? הידעת כי בא אלי והגיד לי את אשר עשית לו וגם את המקל הראה לי? ועתה דעי לך, אם תוסיפי עשות לו כזאת, הלא אעניש אותך בפיך ברכיים!", ונעלם. השכם בבוקר, האם סיפרה לאנשי ביתה את החלום ותיפעם רוחה. הם שאלו את הבן, ואז סיפר להם בתום לב את אשר עשה...

באחד הימים, בשעה שהלך אחד מתלמידיו לביהמ"ד, עברו מולו גויים שהלכו להתפלל במסגד. אחד מהם פגע בתלמיד בטעות במהלך הליכתו. היה איתם שייח. הגוי פנה לשייח ושאל: "נגעתי בטעות ביהודי, האם אני יכול להתפלל או שצריך לטבול קודם?". השייח ענה לו: "אתה חייב לטבול, אינך יכול להתפלל. היהודי טימא אותך!". התלמיד שמע את דבריו, הלך לרבינו וסיפר לו מה שאירע. הרב אמר שהוא יודע על מעשה זה כיצד ללמד אותם לקח. יום אחד קבוצת מוסלמים הגיעה לרב כדי להתדיין עימו בכמה דברים.

הרב, שידע זאת מראש, הכין את תלמידו. הוא אמר לו, שכאשר הקבוצה תגיע, תבוא לשאול את השאלות הבאות. כאשר הקבוצה הגיעה התלמיד נכנס ושאל: "הרב, יש לי שאלה - שרץ שנפל לתוך יין, האם הוא מותר או אסור?". הרב ענה שצריך להוציא את השרץ ומותר לשתות את היין. התלמיד המשיך להקשות: "רבינו, יש לי שאלה נוספת. היה לי בקבוק יין ובטעות הגוי נגע ביין. מה דינו?" - הרב ענה: "היין נסך. צריך לשפוך אותו ואסור לשתות אותו". המוסלמים, ששמעו זאת, נפגעו עד עמקי נשמתם. הצדיק עשה אותם יותר גרועים משרץ! עד מהרה הסיפור הגיע לאוזניו של הקאדי, שהיה שונא יהודים מובהק. המלך היה אוהב את היהודים, שכן ידע והכיר את מעלתם.

בני ביתו של הצדיק התחילו לחשוש לגורלו. אולי כדאי לרב להיעלם מן המקום? הרב לא הגיב. נראה כי הוא רגוע לחלוטין ואינו חושש מהעניין. כעבור שעה קלה נשמעו נקישות בדלת. בפתח עמדו שני שוטרים ובידיהם צו מאסר של הקאדי. הם אמרו שהרב צריך להתייצב למשפט. כשהגיע לשם, ראה שלושה שופטים וביניהם הקאדי.

הקאדי פנה לצדיק ושאל האם זה נכון מה ששמעתי שהרב אמר? הצדיק השיב כי הוא פסק על פי התורה הקדושה. הקאדי גזר על הצדיק דין מוות. לקחו את הצדיק למאסר וקבעו כי למחרת ימיתו אותו. בערב, כשביקשו לתת לרב אוכל, גילו לתדהמתם כי התא ריק! הדלתות נעולות אבל הצדיק לא נמצא! השמועה התפשטה, והמלך ששמע זאת, שלח צבא שיגן על היהודים מפני פרעות העוללות להיגרם מהמוסלמים. באמת כך היה. החיילים הגנו על היהודים. אולם הצדיק נעלם ואיננו. כאשר הסיפור הגיע לאוזניו של הרב החיד"א, הוא פנה לאנשים שהיו לידי ושאל בפליאה: "מדוע אתם תמהים? וכי אתם חושבים כי הצדיק המקובל הרב שלמה אבן דנן לא יודע את שמות הקודש? הייתה שעת סכנה והרב היה חייב להשתמש בהם".

שְׂדוּךְ מִפְּלֵא

'השבת אבידה'. תלו אותן בבתי הכנסת באיזור ובכל השכונות הסמוכות, שהוא הניח שהבעלים יראה את אחד המודעות ויפנה אליו כדי לקבל את התיק בחזרה.

לאחר שעות ספורות בלבד, הגיע יהודי חרדי מבני-ברק, שטען כי התיק שלו. הוא שכח אותו בתחנה. הוא נשאל מספר שאלות ומסר סימנים מובהקים על התיק.

לא היה ספק כי אותו האיש הוא אכן מי שאיבד את התיק עם שטרות הכסף הרבים.

מה רבה הייתה שמחתו כאשר בעל הבית הוציא מהארון את האבידה ונתן לו אותה בשלמות. בעל הבית טרח להדגיש, שלא הוא הביא את התיק מהרחוב, אלא הבן שלו, **הוא הצביע על בנו הבחור, שעמד אף הוא בחדר.**

כבדרך אגב, האיש סיפר לבני המשפחה, שהוא התכונן ללכת עם הכסף הרב שהיה בתיק לאחד הקבלנים בירושלים, כדי לרכוש דירה לבתו, שנמצאת בתקופת שידוכים. הדירה תהיה מיועדת לבת ולחתן העתידי.

הוא הודה נרגשות לכולם על מעשה השבת האבידה. הוא יצא מהבית, כשפיו אינו פוסק למלל פסוקי הודיה והכרת הטוב לה' על השבת האבידה היקרה.

חלף שבוע ימים בלבד. העשיר התדפק שנית על דלת בית המשפחה בירושלים. הוא לקח את בעל הבית לצד ואמר לו כדלהלן:

"כאשר חזרתי הביתה, סיפרתי לרעייתי את מה שעבר עלי באותו היום ואת דבר אבידת הכסף. התרגשנו מאוד ממעשה זה ואשתי התעניינה רבות על משפחתכם".

"עד מהרה נודע לנו, שהבן שלכם, זה שמצא את האבידה, הוא בן ישיבה מופלג. רבותיו שיבחו אותו רבות".

"הוא עונה לכל הדרישות המגדירות תלמיד חכם. אדם ששוקד על תלמודו ימים ולילות וניחן במידות תרומיות עצומות. חיפשנו חתן כזה לבתנו במשך תקופה ארוכה".

"מכיוון שנודע לנו, שגם הבן שלכם הגיע לפרק 'האיש מקדש', אני מעז לבוא אליך הפעם כשדכן ולהציע לכם את בתנו. הבה נפגיש אותם יחד. נראה אם יתאימו ואז יהיה אפשר לעשות שידוך".

העשיר הוסיף: "כמובן, שבמקרה שבני הזוג יתאימו וירצו לבנות את ביתם יחד, הדירה שרכשתי השבוע בכסף שנמצא על ידי בנך, תהיה שייכת לבני הזוג".

ההצעה התקבלה כמובן. תוך ימים ספורים נשברה שם צלחת, במזל טוב.

להלן סיפור מופלא, המעובד מתוך 'עלינו לשבח'. ניתן ללמוד ממנו כיצד בורא עולם משדך בעולמו, גם כאשר נראה במבט ראשון שאין כל סיכוי לשידוך זה.

בנוסף ניתן לראות כי ממעשה חסד לא מפסידים לעולם. מה שנגזר לאדם בשמיים שיגיע לו – בסופו של דבר יגיע אליו. להלן פרטי הסיפור:

הסיפור הוא מופלא ביותר. מדובר בשידוך, שנעשה בין אחת מהמשפחות העשירות ביותר בבני-ברק לבין משפחה עניה ודחוקה מאוד מירושלים.

מי שמכיר את ההבדלים התהומיים בצורת החיים של שתי המשפחות, לא היה מעלה על דעתו - ולו יהא השדכן היצירתי ביותר - לקשר את הקצוות ולהציע את בתו של זה לבנו של זה.

אם כן, כיצד בורא העולם שידך ביניהם? בנה של אותה משפחה ירושלמית, בן תורה מופלג, עמד בתחנת אוטובוס. לפתע הבחין בתיק שחור גדול, שמונח בצורה מחשידה על הספסל.

מכיוון שחשש שמא מדובר במטען חבלה, החליט להתרחק מהמקום ולהתקשר לכוחות הביטחון. אולם לאחר מכן נזכר, שכאשר הגיע לתחנה, עדיין התיק לא היה שם. מהרגע שהגיע לשם, עברו בתחנה רק יהודים חרדים. **אם כן, תיק זה נשכח, מן הסתם, על ידי יהודי חרדי שהמתין בתחנה.**

בן הישיבה ניגש לתיק ופתח אותו (אין במעשה זה הוראה לרבים. בכל מקרה בו קיים חשש ואפילו הקטן ביותר, יש להזעיק את החבלן).

הוא חשב שימצא בתיק מסמכים, שיעידו מי הבעלים של התיק. הוא נדהם לגלות כי בתיק מונחות עשרות חבילות של דולרים.

הוא הבין במבט קל בתכולת התיק, כי יש שם לפחות עשרות אלפי דולרים, אם לא מאות! אין ספק, כי המאבד יצטער צער רב על אבדתו, אם לא תחזור אליו!

הוא החליט להמתין בתחנה במשך הזמן העומד לרשותו, כדי שאם המאבד ירגיש בחסרון אבידתו, לבטח הוא יחזור במהירות לתחנה. הוא כמובן יוכל להשיב לו את האבידה לאחר קבלת סימנים מובהקים.

הזמן שעמד לרשותו חלף. לצערו הרב הבעלים לא חזר לתחנת האוטובוס לחפש את התיק. בן הישיבה נאלץ לחזור לביתו, כשבידו התיק עם אותן חבילות רבות של דולרים.

הוא סיפר לאביו את מה שאירע. לאחר מכן המשפחה כולה נרתמה: הבן עם כל שאר אחיו הכינו מודעות גדולות של

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל
אביבה בת שושנה רייזל ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
יעקב בן חביבה ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
דב בן יצחק ז"ל
סוליקה בת עישה ע"ה
סלים בן פרחת נעמי ע"ה
יעקב בן סלימה ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
מישא אסתר בת זרהה ע"ה
אברהם בן טובה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
רחמים בן רחל ז"ל
חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
דוד ר' יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
צדיק חכם בן חזלה ז"ל
דוד בר חסיבה ז"ל
חווה בת יעקב צבי ע"ה
יצחק יצחק בן רחל ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמי ז"ל
שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
מאיר מורד בן שושנה ז"ל
זהבה בת שושנה רייזל ע"ה
עמירם בן דבורה ז"ל
ר' שאול בן סילביה זצ"ל
שני בת אסתר ע"ה
מסודי בת חביבה ע"ה
אסתר בת גולה גאולה ע"ה
יוסף בר סעדה ז"ל
שלום בן אסתר ז"ל
מרים בת שרה ע"ה
אביבה לושי ע"ה
שרה בת נרקיס ע"ה

תנצב"ה